

poročevalec

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE DOMŽALE

Novi člani občinske skupščine izvoljeni

Rezultati volitev v zbor delovnih skupnosti

Vol. enota	Število volivcev	Kandidat	Število glasov	Vol. enota	Število volivcev	Kandidat	Število glasov	Vol. enota	Število volivcev	Kandidat	Število glasov
1.	247	Jože Pogačnik	226	16.	250	Janez Močnik	200	29.	1052	inž. Roman Celar	269
2.	243	Marija Vrenjak	205	17.	266	Anton Korelc	227			inž. Jože Dovžan	260
3.	211	Marica Vidmar	167	18.	307	Janez Gradišek	271			Lojze Lamut	206
4.	334	Janko Ukmar	292	19.	290	Bojan Krištof	271	30.	555	inž. M. Kropivšek	403
5.	267	Danica Blejc	239	20.	335	Vili Deržanič	252	31.	146	Štefka Petrič	48
6.	296	Ivan Držič	262	21.	281	Leon Bevc	78			Staša Kajfež	87
7.	319	Marjan Konjar	279			Ivan Korošec	84	32.	113	Janez Jamnik	104
8.	239	Vinko Pecelj	146			Angelca Firm	99	33.	152	Marija Rugelj	68
9.	210	inž. Jurij Detiček	142	22.	173	Rajka Konšek	143			Milena Vodopivec	76
		Angelca Rode	52	23.	192	Jože Lož	161	34.	28	Malka Škrlič	28
10.	298	Ivo Sonc	265	24.	376	Anton Repovž	153	35.	53	Franc Sink	46
11.	324	inž. Miha Svetlin	283			Ivo Smolnik	159	36.	48	dr. Ivo Pevec	47
12.	331	Marjan Starin	298	25.	208	Mimi Ravnikar	180	37.	61	Miro Varšek	58
13.	303	Marjan Majcen	283	26.	235	Mirko Gregorčič	214	38.	52	Ivan Vidali	51
14.	408	Slava Stražar	348	27.	204	Albin Klemenc	173	39.	28	Jernej Lenič	27
15.	216	Ančka Mlakar	174	28.	646	inž. Lado Simončič	570				

Rezultati volitev v splošni zbor

Vol. enota	Število volivcev	Kandidat	Število glasov	Vol. enota	Število volivcev	Kandidat	Število glasov	Vol. enota	Število volivcev	Kandidat	Število glasov
1.	370	Brvar Štefan	258	12.	682	Krulc Jože	310	27.	361	Zajc Andrej	318
		Baloh Ivan	95			Vresk Janez	171	28.	754	Gregorin Janez	514
2.	496	Ovca Franc	365	13.	415	Merela Janez	165	29.	746	Breznik Herman	580
		Pestotnik Stanko	62			Grošelj Ciril	123	30.	527	Bevk Francka	406
3.	410	Čebulj Ivan	317	14.	527	Grandovec Pavle	353	31.	474	Panjan Lidija	424
4.	618	Mav Anton	165			Debevc Marjan	81	32.	485	Jasenc Tomaž	394
		Perne Valentin	155	15.	383	Štifter Martin	198	33.	666	Habjan Franc	390
		Stošički Franc	102			Jeran Tomaž	134			Kušar Vinko	140
5.	518	Lipovšek Franc	405	16.	319	Kepec Miha	231	34.	778	Otrin Janez	345
		Dolenc Anton	43	17.	671	Habat Stane	388			Kosmač Jože	290
6.	371	Tekavec Jakob	221			Kecelj Ivan	157	35.	703	Zevnik Jože	483
		Urancar Vinko	92	18.	531	Zibelnik Janez	374			Počivavšek Marjan	117
7.	322	Požaršek Franc	201	19.	569	Gubanc Peter	503	36.	569	Stiplovšek Miro	583
		Rebolj Martin	45	20.	455	Hribar Marko	329			Košič Ivo	92
8.	239	Kokolj Jože	215	21.	495	Lipar Ivan	366	37.	435	Kržan Albert	188
9.	352	Vidic Ivan	167	22.	484	Testen Janez	368			Planinc Martin	158
		Bizilj Franc	62	23.	518	Lipovšek Otmar	410	38.	229	Pavlič Miha	108
10.	370	Brodar Anton	238	24.	511	Mavsar Franc	457			Likar Milan	103
		Smrekar Franc	47	25.	662	Zupančič Mitja	574	39.	287	Peterca Ivan	142
11.	432	Peterca Martin	154	26.	200	Rode Stane	112			Klopčič Martin	99
		Cerar Anton	119			Vodlan Stane	43				

Volitve v občinsko skupščino so bile zadnje dejanje obsežnih priprav za izbiro kandidatov tako v občinsko kot tudi v republiško in zvezno skupščino, ki so trajale do 29. aprila, ko je bil opravljen zadnji zbor volivcev v občini. Vseh zborov volivcev za občinski zbor je bilo 44, za zbor delovnih skupnosti pa 46. Volilnih upravičencev za volitve v občinski zbor je bilo v občini 17.888, za volitve v zbor delovnih skupnosti 9646, od tega pa se je zborov volivcev udeležilo 5942 občanov.

Zadnji zbori volivcev so nedvomno dokazali, da se občani zavedajo moči in pomena tega organa. Ko pa bomo v okviru novih krajevnih skupnosti poleg izbire kandidatov reševali tudi vse druge probleme in postavljali temelje jutrišnjega življenja, bomo zmore volivcev obiskovali še v večjem številu, saj postajajo iz leta v leto vse pomembnejši činitelj v procesu demokratizacije našega komunalnega sistema.

KAKO SE DOLOČA DAVEK NA DOHODEK OD KMETIJSTVA

Največ občanov je zavezanih davku od kmetijstva oziroma zemljišč v njihovi lastnini ali so uživalci določenih površin. Med njimi so kmetje in taki, ki imajo samo manjše površine okrog svojih stavb ali so solastniki parcel, ki so jih dedovali ali na kakršenkoli drug način postali zemljiško knjižni lastniki. Davčni zavezanec je torej lastnik ali uživalec zemljišča. Kadar več lastnikov ali uživalcev zemljišča živi v skupnem gospodinjstvu, se enemu, praviloma družinskemu poglavarju, predpiše dohodnina od kmetijstva od katastrskega dohodka vseh družinskih članov. Če teče spor o lastnini ali užitku zemljišča, je davčni zavezanec tisti, ki zemljišče uporablja.

Davčna osnova za odmero davkov je katastrski dohodek, ki se ugotavlja po uredbi o zemljiškem katastru in po drugih posebnih predpisih. (Gl. Občinski poročevalec št. 5/1962).

Seštevek katastrskega dohodka vseh članov ene družinske skupnosti na območju Jugoslavije, ugotovljen v zemljiškem katastru po stanju na dan 1. januarja tistega leta, za katero se odmerja davek, predstavlja davčno osnovo. Katastrski dohodek — davčno osnovo — posreduje »Zavod za izmero in kataster zemljišč« pristojnemu finančnemu organu, ki na osnovi tega sestavi odmerni davčni razpored in odmeri dohodnino in druge dajatve za posamezno gospodarstvo.

Dohodnina na skupni katastrski dohodek enega gospodarstva se odmeri po določenih stopnjah:

od davčne osnove nad	do	se plača davek po stopnji v %
	30.000	9
30.000—	50.000	10
50.000—	80.000	11
80.000—	120.000	12
120.000—	160.000	14
160.000—	200.000	16
200.000—	250.000	18
250.000—	300.000	20
300.000—	400.000	22
400.000—	500.000	24
500.000—	600.000	27
600.000—	700.000	30
700.000—	800.000	35
800.000		40

Od iste davčne osnove se odmerja tudi občinska doklada.

Občinski ljudski odbor Domžale je na 31. seji občinskega zbora in zbora proizvajalcev dne 28. 3. 1963 sprejel odlok o občinski dokladi na dohodke od kmetijstva za leto 1963 po stopnjah, ki so določene v naslednjih lestvicah:

din	v %			
	I	II	III	IV
do 30.000	40	30	18	7
30.000— 50.000	45	33	21	9
50.000— 80.000	50	36	23	11
80.000—120.000	55	39	25	13
120.000—160.000	60	41	27	15
160.000—200.000	64	43	29	17
200.000—250.000	68	45	31	19
250.000—300.000	72	47	33	21
300.000—400.000	76	49	35	23
400.000—500.000	80	51	37	25
nad 500.000	84	54	39	27

Po I. lestvici se pobira in plača občinska doklada:

a) v katastrskih občinah: Depala vas, Dob, Dragomelj, Domžale, Homec, Ihan, Jarše, Loka, Mengeš razen vasi Topole, Podrečje, Podgorica del (Pšata), Radomlje, Stob, Študa in Trzin.

Po II. lestvici se pobira in plača občinska doklada:

b) v katastrskih občinah: Krtica, Lukovica razen naselja Čeplje, Moravče, naselje Topole v k. o. Mengeš, Prevoje, Selo, Sp. Koseze, Studenec, Rafolče razen naselja Dupeljne in Straža, in Rova razen naselja Jasen in Kolovec.

Po III. lestvici se pobira in plača občinska doklada:

c) v katastrskih občinah: Blagovica razen naselja Prevoje, Gabrje, Golčaj, Jelša, Veliki Jelnik, Vranke, Prilesje in Korpe, Brezovica, naselje Drtija v k. o. Drtija, Krašnja, Rašica del (Dobeno), Sv. Miklavž, Sv. Andrej razen naselja Imenje—Vrhe, Sv. Mohor razen naselja Vinje, Prikornica, Podstran in Negastrn, Trojane—Učak—Vrhpolje razen naselja Zg. in Spodnja Javoršica, Zgornje Koseze in Zirovše.

Po IV. lestvici se pobira in plača občinska doklada:

č) v katastrskih občinah: Češnjice del, naselja Prevoje, Gabrije, Prilesje, Golčaj, Jelša, Veliki Jelnik, Vranke in Korpe v k. o. Blagovica, Drtija razen naselja Drtija, Koreno, naselje Čeplje v k. o. Lukovica, Peče, naselja Jasen in Kolovec v k. o. Rova, Sv. Trojica, Sv. Valentin naselja Vinje, Podstran, Negastrn, in Prikerica v k. o. Sv. Mohor naselja Imenje—Vrhe v k. o. Sv. Andrej, Sentožbolt, Velika vas (del), Zlato polje, naselja Dupeljne in Straža v k. o. Rafolče in na-

selja Zg. in Spodnja Javoršica v k. o. Vrhpolje.

d) Za gozdove vseh katastrskih občin se obračuna in plača občinska doklada, če znaša davčna osnova:

	v %
do 30.000	4
30.000— 50.000	6
50.000— 80.000	7
80.000—120.000	8
120.000—160.000	10
nad 160.000	12

Poleg dohodnine in občinske doklade je finančni organ občine pristojen tudi za odmero in pobiranje prispevka za zdravstveno zavarovanje kmetijskih proizvajalcev. Za leto 1963 se vsi prispevki obračunavajo od davčne osnove. Splošni prispevek od katastrskega dohodka (davčne osnove) so dolžni plačati vsi, ki so zavezani davku od kmetijstva, torej tudi tisti, ki so že zavarovani po drugih predpisih (delovno razmerje, pokojnine in podobno). Davčni zavezanci, ki imajo po zakonu o zdravstvenem zavarovanju kmetijskih proizvajalcev zavarovane osebe, so dolžni plačevati v letu 1963 premijo za osnovno zavarovanje (premija kmetijskih proizvajalcev), ki znaša 8,45% od katastrskega dohodka in posebno premijo za razširjeno zavarovanje, ki znaša 9,11% od katastrskega dohodka. (Ti odstotki niso odvisni od števila družinskih članov, zaračunavajo se ne oziraje na število zavarovanih članov.) Za leto 1962 je bil predpisan osebni prispevek na vsakega člana po 5.250 din in je število zavarovanih vplivalo na skupni predpis, letos pa tega ni.

Vsi davčni zavezanci, ki so imeli v letu 1962 zavarovane družinske člane kot kmetijske proizvajalce, pa so dolžni plačati še 3% od katastrskega dohodka za pokritje primanjkljaja v letu 1962, nastalega pri sredstvih sklada za razširjeno zavarovanje. (Dodatna premija.)

Primeri:

1. Davčni zavezanci, ki so v delovnem razmerju in so zavezani davku od kmetijstva, so dolžni plačati samo splošni prispevek v višini 6% od katastrskega dohodka.

2. Davčni zavezanci, ki so bili v letu 1962 zavarovani sami ali njihovi družinski člani in so se za leto 1963 vsi odjavili, so dolžni plačati 6% splošnega prispevka in še 3% dodatne premije od katastrskega dohodka, to je skupaj 9% od davčne osnove.

3. Davčni zavezanci, ki v letu 1962 niso bili zavarovani niti sami niti njihovi družinski člani in so za leto 1963 zavarovali enega ali več članov, so dolžni plačati 6% splošnega prispevka, 8,45% za

osnovno zavarovanje in 9,11% za razširjeno zavarovanje. Skupaj 23,54% od katastrskega dohodka.

4/ Davčni zavezanci, ki so bili v letu 1962 zavarovani sami ali njihovi družinski člani in imajo za leto 1963 zavarovanega enega ali več članov, so dolžni plačati 6% splošnega prispevka, 8,45% za osnovno zavarovanje, 9,11% za razširjeno zavarovanje in 5% dodatne posebne premije. Skupaj 26,54%.

Kmetijski proizvajalci, ki objavlajo in prijavljajo sebe in svoje družinske člane v zvezi z zdravstvenim zavarovanjem, urejajo vse te in ostale spremembe pri Zavodu za socialno zavarovanje v Domžalah. O vseh nastalih spremembah Zavod za socialno zavarovanje obvesti Odsek za dohodke, da te spremembe vpiše v svojo evidenco. Odsek za dohodke pri ObLO ne more in ne sme popravljati nobenih podatkov v zvezi z zdravstvenim zavarovanjem, dokler ne prejme podatkov od Zavoda na predpisanem obrazcu.

Vse podatke o prispevkih za zdravstveno zavarovanje knjiži finančni organ v odmerni davčni razpored za posamezno gospodarstvo po katastrskih občinah. Po zaključni odmeri mora finančni organ dati davčno osnovo in izračunano dohodnino, občinsko doklado in višino prispevkov za zdravstveno zavarovanje davčnim zavarovancem javno na vpogled. O tem, da je davčni razpored javno na vpogled v prostorih občinskega ljudskega odbora oziroma na krajevnih uradih, obvesti ObLO davčne zavezanec za razglasi ali na krajevno običajen način. Davčni razporedi morajo biti razgrunjeni na vpogled občanom vsaj 10 dni.

Pri odmeri davkov pa finančni organ upošteva tudi razne oprostitve in olajšave, ki so določene z uredbo o dohodnini.

Trajno so oproščeni dohodnine od kmetijstva: zemljišča tujih držav pri poslopih diplomatskih predstavništav ob pogoju vzajemnosti. Zemljišča pod stavbami in dvorišča do 500 m², če se ne izdajo posebej v zakup ali ne uživajo ločeno od stavbe.

Če davčni zavezanec nima drugega zemljišča razen dvorišča do 1000 m², ne plača dohodnine od kmetijstva. Če pa to zemljišče uporablja za pridobivanje kakšnih dohodkov - gojenje zelenjave za trg in podobno, plača od celotnih dohodkov dohodnino od samostojnih poklicev in premoženj.

Oprostitve do 1000 m² dvorišča si pridobi z naznanitvijo finančnemu organu občine na ta način, da z dvema pričama, ki morata dati izjavo, da določeni davčni zavezanec na območju Jugoslavije nima drugega zemljišča razen tistega okrog stavbe, kar potrjujeta s svojim lastno-ročnim podpisom. Tako izjavo davčni zavezanec pošlje pristojnemu zavodu za izmere in kataster zemljišč v prevero in potrditev, nakar finančni organ prizna zadevno oprostitve.

Oproščena so tudi dvorišča in zemljišča, na katerih so napisi, kanali, jezovi in druge naprave iz zemlje, ki so potrebne za obrambo pred poplavami in za osuševanje ali namakanje.

Omenjene oprostitve prenehajo takoj, čim se zemljišče neha uporabljati v na-

men, za katerega je bila oprostitve priznana. Vsako nastalo spremembo mora davčni zavezanec prijaviti pristojnemu finančnemu organu, v roku 30 dni po nastali spremembi.

Začasne oprostitve dohodnine od kmetijstva se priznavajo za zemljišča, na katerih se nasadijo novi sadovnjaki, vinogradi ali se pogozdijo po navodilih in nadzorstvom pristojnih organov.

Davčna olajšava za zemljišča, katerih rodovitnost je bila izboljšana z izrednimi stroški in deli (regulacijo vodnega toka, zavarovanjem pred poplavami, izsušitvijo, kalcifikacijo, melioracijo in z drugimi ukrepi), je v tem, da plača davčni zavezanec še nadaljnjih 15 let dohodnino po katastrskem dohodku, kakršen je bil pred izvršenimi melioracijskimi deli.

Kadar je donos na posamezni parceli ali na več zemljiških parcelah manjši zaradi elementarnih nezdod, rastlinskih bolezni in škodljivcev ali drugih izrednih dogodkov, ki jih davčni zavezanec ni mogel preprečiti in če celotno zmanjšanje katastrskega dohodka presega 25% v primerjavi s celotnim katastrskim dohodkom enega gospodarstva, se razlika odmerjenih davčnih obveznosti odpiše. Vendar mora biti škoda komisijsko ugotovljena. Katastrski dohodek in davek se ne zmanjša, če se je donos od zemljišča zmanjšal zaradi suše.

Davčna olajšava za večje število mladoletnih in delanezmožnih družinskih članov se prizna davčnemu zavezancu takrat, kadar dohodek ne presega 25.000 din letno na družinskega člana, in ki preživlja poleg delazmožnih članov še več kot tri mladoletne otroke ali odrasle za delo nezmožne člane, po 10% za vsakega četrtega in za vsakega nadaljnjega takega mladoletnega otroka in za vsakega odraslega za delo nezmožnega člana, z omejitvijo, da celotno znižanje ne sme presegati 50% odmerjenega davka. Znižanje se ne prizna za tiste mladoletne otroke, za katere se prejema stalni otroški dodatek.

Davčnim zavezancem, katerih dohodek ne presega 40.000 din letno na družinskega člana, pa nimajo za delo zmožnih članov, se zmanjšati davčna osnova za 20% za vsakega dela nezmožnega člana z omejitvijo, da celotno znižanje davka ne more presegati 60%.

Davčnim zavezancem, ki so imeli večje stroške z zdravljenjem obolelih članov in neogibne stroške s pogrebom umrlih družinskih članov - do zneska davka, ki bi ga sorazmerno plačati od izdatkov take vrste. Primer: stroški pogreba so znašali 25.000 din, obremenitev dohodnine in občinske doklade znaša 40%, davčna olajšava bi bila priznana v takem primeru 40% od 25.000, t. j. 10.000 din.

Stroški pogreba in stroški zdravljenja se priznajo na osnovi originalnih plačanih računov.

Družinski skupnosti, ki ima več davčnih zavezancev (zemljo, hišnina, prevoznitvo itd.), se pravica do davčnih olajšav presoja po seštevku davčnih osnov, znesek davka pa po seštevku davka vseh zavezancev te družine.

V smislu uredbe o dohodnini se štejejo za mladoletne otroke otroci pod 14 letom, za odrasle, dela nezmožne osebe pa se

štejejo vojaški vojni invalidi in delovni invalidi z nad 50% invalidnostjo, osebe s telesnimi hibami in pomanjkljivostmi, katerih delovna zmožnost je zmanjšana za več kot 50%, slepi, moški nad 60 let, ženske nad 55 let in bolniki, ki so bili pretežni del leta nezmožni za delo. Po določenih uredbe o dohodnini je kot družina davčnega zavezanca mišljena skupnost fizičnih oseb, ki so v krvnem sorodstvu ali v svaštvu, ali življenska skupnost posvojitelja ali posvojenca, če te osebe skupaj živijo in skupaj trošijo dosežene dohodke. Omenjene davčne olajšave se priznajo na osnovi vloge zainteresiranega davčnega zavezanca, vendar je zaželeno, da matični urad potrdi rojstne podatke in točnost števila družinskih članov. Take vloge se ne taksirajo.

Z uredbo v Uradnem listu FLRJ št. 30/62 se je dopolnil 162. člen uredbe o dohodnini z novim četrtem odstavkom, ki se glasi: »Izjemoma sme svet občinskega ljudskega odbora, ki je pristojen za finance, na podlagi finančnega organa določiti, naj se davčni dolg v celoti ali deloma odpiše, če bi se z izterjavo spravilo v nevarnost nujno preživljanje davčnega dolžnika in njegovih družinskih članov.«

Davčnim zavezancem, ki so z zakupno, arondacijsko, menjalno ali prodajno pogodbo začasno ali za stalno izgubili del zemljišča, se davek zniža na ta način, da se davčna osnova od takega zemljišča odšteje od celote in prišteje vrednost najemnine ali katastrskega dohodka zemljišča, ki ga je prejel v zamenjavo. Ta dokončni znesek predstavlja davčno osnovo za odmero dohodnine, občinske doklade in prispevkov za zdravstveno zavarovanje. Znesek davka, ki odpade na zakupnino, se zmanjša za vsako leto, kolikor naj po pogodbi traja zakup in sicer za eno leto 50%, za dve leti 50%, za tri leta 50%, in za čas od 3 do 5 let pa 70% če pa je zemljišče dano v zakup za več kot 5 let, se zmanjša za vso letno dohodnino, ki sorazmerno odpade nanj. Če je pogodba razveljavljena, se odračuna dohodnina dokončno po dejanskem trajanju zakupa.

Finančni organ občine upošteva in obračuna davek po novem stanju katastrskega dohodka, kadar je zemljišče prešlo v upravljanje socialističnega sektorja, tudi če je sprememba lastništva ali uživanje nastalo med letom in zasebni proizvajalec v tistem letu ni imel koristi od takega zemljišča. Če pa je sam pobral pridelke, se tako spremembo upošteva šele za naslednje leto.

Po ugodni ceni prodamo
VEČJE KOLICINE
PLOČEVINASTIH SODOV
200, 100 in 50-litrsk

Interesenti si jih lahko ogledajo v tovarni vsak delavnik od 6. do 14. ure, kjer dobijo vsa podrobnejša pojasnila.

Tovarna olja »SONČNICA«
— Vir pri Domžalah

Glasbena šola in njen pomen

Mladinska godba glasbene šole Domžale-Mengeš je bogat rezervoar mladih in sposobnih glasbenikov za obe naši godbi, ki imata bogato tradicijo, obenem pa je že tudi s svojimi samostojnimi nastopi dokazala visoko kvaliteto in vedno požela največje priznanje poslušalcev

Glasbena šola Domžale je bila ustanovljena v septembru 1950. leta. Do jeseni leta 1959 je delovala v manjšem obsegu. Imela je približno 100 učencev in to na oddelku za klavir povprečno 40, za violino 14, za pihala in trobila 8, za ljudske instrumente 35 učencev ter 20 cicibanov.

Po združitvi domžalske, mengeške in moravske občine ter s postavitvijo novega vodstva šole si je šola zadala kot eno glavnih nalog, razširiti delovanje šole še na ostale občinske centre, tako da bi imeli tudi otroci izven centra možnost glasbene vzgoje.

Glasbeni šoli Domžale je bila priključena Glasbena šola Mengeš, na nova pa so bili ustanovljeni oddelki v Moravčah, Krašnji, Dragomlju in Radomljah, tako da je šola zajela celotni teritorij sedanje domžalske občine.

Druga, še večja naloga pa je bila, da prelomi s starim načinom delovanja občinskih glasbenih šol. Tako vodstvo, kot tudi vsi predavatelji so se resno poglabili v to, da bi zajeli čim več mladine v široko glasbeno vzgojo prvič zato, ker je danes glasbeno znanje že sestavni del splošne izobrazbe, drugič pa zato, ker bo le na ta način mogoče vzgojiti publiko ki bo znala poslušati in pravilno vrednotiti glasbene stvaritve.

Naslednja velika naloga je tudi ta, da ne smejo več skrbeti samo za ozko individualno usposobljenost učencev. S svojim sodelovanjem morajo učenci postati pomembni kulturni činitelji v svojih okoliših. Programi Glasbene šole morajo biti del smotrov te izobraževalne ustanove pri estetski vzgoji naših ljudi.

Naloga glasbene šole je tudi, da tesno sodeluje pri razvoju glasbenega življenja na naših osnovnih šolah in prosvetnih društvi. Predvsem pa je pri tem vodila misel na kvalitetni dvig na glasbenem področju od resne, klasične, do narodne in lahke glasbe. Zato mora iti vzporedno s prizadevanji glasbenih pedagogov sploš-

no izobraževalnih šol tako, da bo glasbena vzgoja enakovreden faktor pri oblikovanju splošne kulturne ravni v občini.

Velika naloga šole je bila tudi ta, da zagotovi nadaljnji obstoj tradicionalnih godb na pihala v Domžalah in Mengšu. Z vzgojitvijo mladega naraščaja na šoli in s strokovnim znanjem mladih gojencev se je kvaliteta obeh godb močno dvignila.

Na šoli je bilo ob koncu I. polletja tega šolskega leta 16 stalnih in 2 honorarna predavatelja. Od teh so:

- 5 predavatelji za trobila in pihala
- 5 predavatelji za klavir
- 5 predavateljev za ljudske instrumente
- 2 predavatelja za godala
- 5 predavatelji za nauk o glasbi

Dve honorarni učni moči sta edino v Moravčah. Učita klavir in nauk o glasbi.

V prvem polletju je bilo na šoli vpisanih 409 učencev in to:

v Domžalah	219 učencev
v Mengšu	105 učencev
v Moravčah	26 učencev
v Dragomlju	12 učencev
v Krašnji	9 učencev
v Radomljah	40 učencev

Po oddelkih pa je bilo na:	
oddelku za klavir	79 učencev
oddelku za godala	26 učencev
oddelku za ljudske instrumente	58 učencev
oddelku za pihala in trobila	57 učencev
oddelku za solo petje	1 učenec
v pripravljalnici	39 učencev
pri cicibanih	49 učencev

Na šoli obstojajo naslednji ansambli: godalni orkester, zbor melodik, harmonikarski zbor, mladinski pihalni orkester ter veliki salonski orkester.

Pihalni orkester šteje 40 članov in ima redne tedenske vaje. Sodeluje pri vseh proslavah in prireditvah v občini, nastopal pa je tudi že v Kamniku, Moravčah, Radomljah, Grosupljem in Ljubljani.

Višji letniki učencev in predavatelji pa sodelujejo pri velikem salonskem orkestru, ki šteje 30 članov.

Glasbena šola je imela v preteklem šolskem letu več javnih nastopov tako doma, kakor tudi izven občine. Celovečerni nastop je imela za Prešernovo proslavo v Domžalah in Mengšu, glasbene večere pa v Domžalah, Mengšu, Kamniku, Črnučah, Radomljah in Moravčah. Pripravila je program pod naslovom: »Po domžalski komuni«, s katerimi je razen v Domžalah nastopila še v Skaručni. Program je bil sneman tudi za RTV Ljubljana.

V tem šolskem letu pa je šola imela svečano akademijo v počastitev dneva republike v Domžalah, s svojimi točkami je sodelovala pri programu Dneva republike v Mengšu in imela dva javna nastopa in to 7. I. v Domžalah in 8. I. v Mengšu, ki sta oba lepo uspela, pripravila je program za svečano akademijo v počastitev zveznega praznika šoferjev 21. I. v Domžalah ter Prešernovo proslavo 18. II. v Domžalah. S svojim programom in posameznimi točkami pa je sodelovala tudi pri internih proslavah v počastitev dneva 8. marca.

V preteklih dveh letih je šola poskrbela za ponedeljkove glasbene večere. Obisk je bil nadvse zadovoljiv. Z njimi smo nudili ljudem glasbeni užitek in razvedrilo.

V pretekli sezoni so pri teh prireditvah sodelovali: RTV Ljubljana z otroškim in mladinskim pevskim zborom, zabavni orkester iz Trbovelj in Hrastnika, operni pevci iz Ljubljane, Koroški akademski oktet, Veseli planšarji, Dobri znanci iz Celja in študentje Akademije za glasbo iz Ljubljane.

V letošnji sezoni pa so se na teh večerih zvrstili: kvartet hotela Belevue iz Ljubljane s pevcem Ninom Robičem in Majdo Sepe, instrumentalni trio bratov Dovžan in vokalni sekstet bratov Pleško, Veseli hribovci, Kvintet veselih revirčanov, Beneški fantje in drugi. Šola sama pa je pripravila večer najboljših solistov v Domžalah, Mengešu in Radomljah, pester večer, na katerem so sodelovali: godalni orkester, zbor melodik, harmonikarski zbor, pihalni in salonski orkester glasbene šole ter več glasbenih produkcij.

Na šoli vodi in usmerja delo upravni in šolski odbor. Upravni odbor se sestaja mesečno in razpravlja o dejavnosti šole, o kvaliteti pouka, kakor tudi o delu predavateljev po strokovni plati. Pripravlja pa tudi program dela za šolski odbor.

Šolski odbor pa razpravlja o kvaliteti pouka, o nastopih, gostovanjih, o finančnih problemih, o namestitvah, razrešitvah učnega osebja, o pohvalah in odpravah nedostatkov, o nabavi novih osnovnih sredstev in podobno. Lahko trdimo, da se šolski odbor trudi, da zadosti celjem in zahtevam šole v korist pospeševanja glasbene kulture na področju celotne domžalske občine.

Glasbena šola Domžale Mengeš je samostojna ustanova, ki jo vzdržuje njen ustanovitelj, ObLO Domžale. Šola dobiva sredstva za osebne dohodke predavateljskega in tehničnega osebja od ObLO, materialna sredstva si pa ustvarja z lastnimi dohodki in to od prireditev, prispevkov učencev in pomoči gospodarskih organizacij.

Trak – Mengeš

Ze dobrih 30 let obstaja v središču Mengša tovarna pozamentarije. V začetku svojega obstoja je bil obrat obrtniškega značaja in je izdeloval le reklamno vrvice. Šele kasneje, leta 1936 in 1937 se je proizvodnja razširila še na izdelavo pletenih elastičnih trakov in tkanih trakov ter elastike.

Podjetje je od ustanovitve, razen v času okupacije 1941–1945, poslovalo pod firmo ustanovitelja-lastnika, do 28. aprila 1948, ko je bilo nacionalizirano. Od nacionalizacije do 30. 6. 1950 je podjetje poslovalo samostojno, naprej pa v sklopu štirih podjetij, pod firmo Tekstilna industrija Domžale, obrat »Trak« Mengeš. Dne 1. 9. 1952 pa se je podjetje osamosvojilo pod firmo Tovarna pozamentarije »Trak« Mengeš.

Ob 30. obletnici je zanimivo tudi gibanje delovne sile v podjetju:

Leto	Zaposlenih delavcev
1935	2
1938	15
1943	19
1948	69
1955	63
1958	95
1963	150

V približno istem tempu je naraščala tudi proizvodnja, ki je v letu 1962 presegla 350 milijonov din in se v letu 1963 pričakuje 400 milijonov din.

Proizvodnja je začela občutno napredovati kmalu po osamosvojitvi, to je v zadnjih desetih letih.

Ko se je podjetje leta 1952 osamosvojilo, je imelo pod isto streho še Lesno-industrijski obrat – parketarno in žago ter gospodarsko poslopje. Tako je imelo podjetje poleg vseh neprikljk take povezave s sosedi, še stalno skrb zaradi nevarnosti požarov v lesni industriji. Leta 1957 je požar tudi nastal v obratu parketarne. Po tem požaru je bil lesni obrat ukinjen ter je »Trak« dobil vse te prostore, ki pa so bili po-

trebni temeljite obnove, ker za tekstilno industrijo niso bili primerni. S kasnejšim odkupom gospodarskega poslopja je bila preurejena iz hleva tudi pripravljalnica in pletilnica. Z adaptacijo prostorov parketarne se je uredil oddelek za izdelavo reklamne vrvice, ključavničarska delavnica, pripravljalnica s tkalnico in kurilnica. S pridobitvijo kurilnice je bilo ukinjeno klasično kurjenje peči, ter se je po vseh obratnih prostorih, delavnicah in pisarnah uvedlo centralno kurjenje.

S celotnim povečanjem tovarne se je povečal tudi administrativni in tehnični kader. Obstoječi prostor za pisarno uslužbencev in soba direktorja sta postala premajhna. Našla se je zares dobra rešitev tega problema, z adaptacijo podstrešnih prostorov nad podvozom pri vhodu v podjetje smo pridobili 4 svetle pisarniške prostore.

Danes podjetje izdeluje na industrijski način pleteno in tkano elastiko, pletene vrvice in trakove, tkane trakove in lepljen adjustirni trak. Assortiment izdelkov je zelo širok. Izdeluje se iz najrazličnejših surovin, po željah in naročilih kupcev.

Zaradi velike izbire in dobre kvalitete izdelkov »Traka«, se odpirajo vedno nove možnosti za povečanje proizvodnje. Delavski svet in vodilni kader se nepretrgoma trudita za povečanje proizvodnje in izboljšanje kvalitete. Trenutno je v delu nov obratni prostor za pletilnico. V sedanji pletilnici bo nova tkalnica, ki bo imela prostora za 12 trakotkalskih statev. Problem so finančna sredstva za nabavo statev, ki so neobhodno potrebna, če hočejo zadovoljiti kupce po že sprejetih naročilih.

Bati se je, da s sredstvi amortizacije in s sredstvi poslovnega sklada ne bo mogoče uspešno reševati nadomestitev zastaralih delov osnovnih sredstev

in uvedbo novih kapacitet, ker so sredstva premajhna, ni pa ustreznih kreditov, ki bi omogočali pospešeno razširitev proizvodnje.

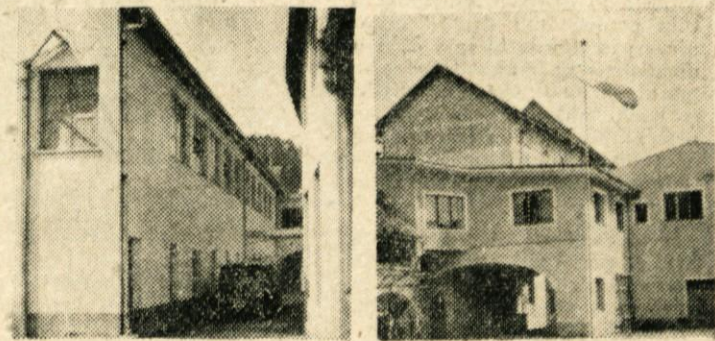
Velik problem nastaja tudi z nabavo statev. V Jugoslaviji je namreč le ena tovarna, ki izdeluje trakotkalske statve, ki pa nima zadostnih kapacitet, da bi zadovoljila vsa naročila. Tako npr. je rok za realizacijo naročila preko enega leta, kar je razumljivo predolgo. Na uvoz teh strojev ni mogoče računati, ker je prepovedan zaradi domačega proizvajalca, njegova kvaliteta je zelo slaba poleg že omenjene težave z roki dobave.

Podjetje ima nizek poslovni sklad, krivdo za to pa nosijo povišane cene osnovnih surovinam, ki so se zvišale za 80

Domače gumijevе niti iz Dimitro grada pa so za 30% dražje, kakor uvožene z vsemi dajatvami. Tako izvažamo le preko trikota ih in konfekcijskih podjetij, upoštevajoč, da 75,76% celotne proizvodnje damemo neposredno v reprodukcijo.

Za vsestransko napredovanje podjetja skrbijo DS, UO, OZK, MO, sindikalna organizacija in komisije DS.

Posebej bi bilo dobro omeniti komisijo za kadre, ki vsako leto prireja tečaj za priučitev na delovnem mestu za vse na novo sprejete delavce. Tečaji obsegajo teoretično in praktično znanje za posamezno delovno mesto, obravnavajo pa tudi HTV službo in družbeno ureditev. Tečaji so obvezni za vsa polkva irana in kvali-

Dva motiva poslopja tovarne TRAK v Mengšu

do 100%. Tudi prispevki iz dohodka so glede na vložena sredstva previsoki in nestimulativno vplivajo na povečano storičnost.

Z nakupom 8 statev in povečanjem pripravljalnice bi se kapacitete tkanih elastičnih in neelastičnih izdelkov povečale, da bi zadovoljila trenutno potrebo na tržišču oziroma sprejeta naročila.

V izvoz izdelkov se ne moremo plasirati, ker izvozna premija za elastične proizvode prenizka in ne krije niti vrednosti osnovnega reprodukcijskega materiala. Poseben problem glede tega je pri gumijevih nitih, ker pri uvozu plačujemo poleg carine še prometni davek, kar skupaj nanese preko 80% na obračunski dinar.

ficirana delovna mesta v proizvodnji. Izkušnje nar- kažejo, da je to dober in nujen način za vzgojo kadrov in pridobivanje znanja na delovnih mestih.

Ceprav so v podjetju problematična finančna sredstva iz že omenjenih razlogov, skrbijo organi upravljanja tudi za dvig družbenega standarda. Tako je bila v letošnjem letu urejena jedilnica in kuhinja, ki bo nudila kvalitetno in ceneno malico v času dela.

Za letni odmor je bila zgrajena na Veliki Planini tudi kočica, ki bo odprta v juniju letos.

V zadnjih letih so bile povečane in sodobno urejene sanitarije. Higijensko tehnična komisija skrbi za čimboljše pogoje dela, predvsem pa, da je delo varno.

»Domžale v slikah«

Turistično društvo Domžale je v svoj delovni program že kmalu po ustanovitvi uvrstilo tudi zbiranje fotografskega gradiva, ki naj bi prikazalo Domžale v bližnji preteklosti in naglo spreminjanje njihove podobe v sedanjem času. Rezultate svojih dosedanjih prizadevanj je društvo pokazalo na razstavi »Domžale v slikah«, ki je bila odprta od 28. aprila do 2. maja 1963 v prostorih restavracije »Pošta« v Domžalah. Razstavo je pripravil in uredil Tone Ravnikar. Na njej je bil prikazan fotografski material

od osemdesetih let 19. stoletja pa vse do današnjih dni. Videli smo, kako so izgledale Domžale ob koncu prejšnjega stoletja, ko je bil velik del domžalskih hiš še krit s slamo in ko so še ostanki tabora na Goričici spominjali na težko dobo turških vpadov na Slovensko, pa vse do današnje nagle urbanistične modernizacije. Tudi nekateri pomembni domžalski dogodki in društveno življenje športnih in prosvetnih organizacij so bili z razstavljenimi fotografijami lepo ilustrirani. Razstavo je prijetno popestrilo nekaj akvare-

lov Milana Merharja domžalskimi motivi.

Soliden obisk in mnenja obiskovalcev v knjigi vtisov pričajo, da vlada v Domžalah za take razstave pravišnje zanimanje. Med zabeleženimi vtisi, ne manjka pobud, naj se z delom nadaljuje. Razstava je bila ne le zanimiv pregled že zbrane gradiva, temveč tudi solidna obnova za zbirko, ki bi nudila res pravo sliko razvoja Domžal iz vsaj v moderno naselje. Predvsem bi bil potrebno za nekatera obdobja gradivo še znatno dopolniti, za obdobje okupacije pa bi bilo treba z zbiranjem sploh šele začeti. Ob tem bi lahko precej-

šen del manj pomembnega gradiva s te razstave izločili. Poskrbeti bi bilo treba tudi za izčrpanje legende pod fotografijami in za sistematično razporeditev gradiva, ki na tej razstavi še ni bila povsem zadovoljiva. Marsikatera fotografija bi prišla do izraza šele ob primernem povečanju in bodoča razstava bo morala tudi formatu in tehnični sirani fotografij posvetiti večjo pozornost. Seveda je to zvezano s finančnimi sredstvi, ki bi se morala za nadaljevanje te akcije vsekako zagotoviti.

Sploh pa se akcija bi smela ustaviti le pri zbiranju foto-

grafij, ki so sicer zanimiv, toda le enostranski dokument časa. Zakaj se ne b. pričelo še s sistematičnim zbiranjem muzejskega gradiva? Pri tem se seveda ne bi smeli omejiti strogo na Domžale, temveč tudi na tisti del bližnje okolice, ki je z razvojem Domžal tesno povezan. Sedaj je zadnji čas, da se še zbere gradivo, ki bi ponazarjalo proces prerasčanja Domžal iz vaškega naselja v industrijsko mesto, pri čemer je zlasti svetovno znana domžalska slamninarska industrija odigrala odločilno vlogo. Razvoj slamninarstva v Domžalah, Mengšu in okoliških krajih je tako pomembna specifičnost v slovenski domači obrti, da smo jo dolžni ohraniti mlajšim rodovom. Tovrstno akcijo bi seveda ne zmoglo izvesti samo Turistično društvo, potrebna bi bila pomoč tudi drugih organizacij in morda bi se v okviru domžalske knjižnice, kjer se bo moral skoro osnovati študijski oddelek, lahko to delo smotrno usmerjalo. Pri zbirateljskem delu bi bila koristna in nujna tudi koordinacija z Muzejem Kamnik.

S to razstavo je bil storjen prvi korak. Zanj gre priznanje prireditelju in zbirateljem, v prvi vrsti pa tov. Ravnikarju.

Za razstavo fotografij »Domžale v slikah« je Tone Ravnikar prvič zbral fotografije vseh domžalskih županov v zadnjih sto letih

Črni graben že dolgo čaka na obljubljeni vodovod!

Ze dolga leta traja boj prebivalcev Črnega grabna proti kužnim boleznim in drugim nadlogam, ki bodo celotno odpravljene šele tedaj, ko dobimo vodovod. Zaradi pomanjkanja sredstev se ta velikopotezna akcija vodne skupnosti več ne premakne z dosežene točke. Le ob pomoči vseh družbenih činiteljev lahko pričakujemo uspeh.

Po dolgih predpripravah prizadevnih mož iz Lukovice, Sentvida in Črnega grabna je bila 20. 5. 1960 s pristankom Uprave za vodno gospodarstvo LRS Ljubljana ustanovljena na ustanovnem občnem zboru vodna skupnost, ki si je zadala za nalogo oskrbeti cel Črni graben od Trojan tja do Vira z zdravo pitno vodo.

Črni graben je ozka dolina, ki jo na obeh straneh spremlja hribovit svet. Na tem pa so levo in desno posejana naselja, ki so z redkimi izjemami še zelo primitivna. Lesene kočice so sicer nadomestila lepa zidana poslopja, vse bolj zaostali pa so hlevi, odprta neograjena gnojšišča in greznice, iz katerih pronica gnojnica v bližnje vodnjake, ki so bili že pred I. svetovno vojno, po njej in so žal še danes vir raznih kužnih obolenj. V preteklosti so vsako leto zabeležili precejšnje število tifusnih obolenj in starejši ljudje

vedo povedati, kako množično so za to boleznijo umirali otroci in odrasli. V Lukovici so ležale v poletnih mesecih cele družine. Mnogi so pomrli, okrevajoči pa so še tedne in tedne polegali, preden so si spet opomogli. Zatekali so se k takratnemu lukoviškemu zdravniku po pomoč. Na njegovo pobudo je odšla delegacija na tedanjo bansko upravo v Ljubljano, da bi pomagala odpraviti to nadlogo. S pomočjo Centralnega higienskega zavoda v Ljubljani so potem za časa stare Jugoslavije začeli graditi v Lukovici vodovod in zdravstveni dom. Skoraj vsi vaščani so z veseljem pristopili k delu. Vsaka hiša je naredila določeno število ur pri kopanju rezervoarja, drugi pa so vozili material in prispevali še v denarju in tako je vas dobila zdravo pitno vodo, s katero je oskrbljena še danes. Vaščani so higiensko uredili še vodnjake, gnojšišča in stranišča ter s tem preprečili pronicanje gnojnice v vodo. Kako srečni so bili, ko se odtlej tifus v njihovi vasi ni več pojavil! To pa je ostal osamljen primer v Črnem grabnu, v vseh ostalih krajih je namreč ostalo pri starem. Povsod je manjkalo higienskih vodnjakov. V Sentvidu so v preteklosti uporabljali za pitje, kuhanje in pranje kar vodo iz stranskega rokava Radomlje. Zaradi tega se je bolezen javljala zdaj tu, zdaj tam. Splošne zdravstvene razmere so terjale nujne ukre-

pe, vendar takratna oblast ni nudila potrebne pomoči.

Preteklo leto nas je spet opozorilo na nujnost. V Krašnji je obolelo za tifusom 17 ljudi, v Blagovici so zabeležili 3 primerje, od teh je bil eden zelo hud. Krašnja ima en sam vodnjak z zdravo pitno vodo, vsi ostali so primitivni in nevarni za okužbo. Če pomislimo, da je tamkaj šola, da ima vas dve gostilni in da je vse to vezano le na ta edini vodnjak, resno pomislimo na nevarnost.

Sentvid ima dovolj vode, talna voda je blizu, a je slaba in mehka. Za zdravo vodo je prava stiska kot v zgoraj omenjenem kraju. Na Prevojah se le težko pride do talne vode, zato so vodnjaki zelo globoki, urejeni nehigiensko in tudi primanjkuje jih.

Rafolče imajo npr. svoj vodovod, a je pomanjkljiv in le za silo. Prebivalci težko čakajo, da bi se priključili novemu.

Na splošno torej periferija Črnega grabna in graben sam nima zdrave pitne vode, hriboviti predeli pa so le toliko na boljšem, da imajo sicer zdravo vodo, toda oddaljenost do nje je prevelika in pomeni pravo težavo.

Hudo bi bilo, če bi primanjkovalo vode že samo za pitje in kuho, a poleg tega občutimo pomanjkanje vode tudi ob slehernem požaru. To je problem zase, saj ne gre le za posameznika, marveč za družbeno go-

spodarsko škodo, ki nastane večinoma prav zaradi pomanjkanja vode. So kraji, ki sploh nimajo vode za gašenje ali pa je ta tako oddaljena, da se gasilske akcije zakasne oziroma povzročijo gasilec kup težav, ko zaradi dolgih napeljav in povečanega pritiska pokajo cevi. Zgodilo se je že, da je ogenj uničeval imetje pred očmi gasilcev, ki so se morali boriti za vodo v času, ko bi lahko še največ pomagali in rešili. Nikjer ni v bližini dovolj vode, najhujše pa je pozimi. Odročni kraji bi morali dobiti vodne bazene, kar pa bo izvedljivo šele tedaj, ko se uresničijo naše želje: se pravi, ko bo zgrajen vodovod. To vprašanje bodo v naseljih rešili s hidranti, ki pomenijo najboljšo rešitev požarne varnosti. Vse to so danes še sanje, ki pa morajo postati čimprej stvarnost. Kaj nam pomagajo dobro organizirane gasilske čete, če pa povsod primanjkuje vode za gašenje?

Vse to je pričelo v zadnjem času siliti ljudi, da so začeli misliti na vodovod. Strnili so se v vodno skupnost, ki naj bi rešila to vprašanje celotno, to je za ves Črni graben s periferijo.

Gradnja vodovoda je predvidena v dveh etapah. V prvi naj bi ga dobilo podolje — naselja levo in desno od ceste, v drugi etapi pa bi prišla na vrsto oddaljenejša naselja; vzporedno s temi bi zgradili lokalne vodovode tam, kamor se ne more s cevovodi druge etape. Tako smo zajeli v vodno skup-

nost obširno področje Črne grabna in periferije.

Prva dela so opravljena. Pod Limbarsko goro imamo na razpolago kar tri močne studence z odlično vodo. Njih kapaciteta je tako velika, da bi lahko z odvečno vodo oskrbeli celo naselja do Bistrice oziroma Domžal. To so Hrenov studenc, Kamerca in Taterman. Prvo zajetje vode ob Hrenovem studencu je opravljeno in zgrajen rezervoar, ki čaka prihodnjih del, da pošlje zaželeno vodo v prvi fazi vsaj do Krašnje. To bi radi dosegli že letos, prihodnje leto pa bi podaljšali glavni cevovod do Lukovice oziroma Prevoj. Potem bi pričeli s priključki po strnjenih naseljih levo in desno od glavnega voda.

Dela, ki so bila predvidena za l. 1962, so zastala. Vzrok tiči v tem, ker obljubljenih finančnih sredstev ni bilo, ves razpoložljivi denar pa je šel za rezervoar in mezde.

Uresničena želja potrošnikov

Verjetno ni bilo v Radomljah človeka, ki ne bi z nestrpnostjo sledil poteku gradbenih del pri gradnji nove trgovine. Ta nestrpnost nam postane povsem razumljiva, če poznamo razmere oziroma položaj potrošnikov v Radomljah in okolici. Obstoječi lokal, ki je, mimogrede rečeno, spadal v vrsto najslabših v občini, že dolgo ni bil sposoben, da bi s hitro postrežbo in bogato izbiro zadovoljil potrebe potrošnikov. S svojimi tesnimi prostori je omogočal držati na zalogi samo najnujnejše artikole, nikakor pa ni šel v korak z naraščanjem kupne moči prebivalstva in s tem v zvezi z naraščajočim obsegom želja in potreb.

Če vse to poznamo, si lahko predstavljamo veselje in zadovoljstvo prebivalcev, ki so v četrtek 25. aprila 1963 prisostvovali otvoritvi novega lokala, ki je po svoji sodobnosti, prostornosti, bogati zalogi, izbiri in opremljenosti prekosil celo

Kmalu se bodo člani vodne skupnosti zbrali na občnem zboru za l. 1962. Tedaj bo težko poročati, ker je vse zaostalo in uspehi niso vidni. To bo mnogo ljudi razočaralo, saj obljuba ni izpolnjena, mnoge prošnje za pomoč so ostale nerešene, načrti so padli v vodo. Kaj naj povemo tedaj članom, ki so pristopili s tolikšno vero v rešitev perečega vprašanja?

Tukaj je centralna šola, ki potrebuje zdravo pitno vodo, nanjo čakajo progenotestna postaja, naselja, ki jih ogroža tifus, tukaj so gasilci brez vode! Potreba je torej res nujna in z gradnjo vodovoda bi bil rešen kompleks problemov. To pa obvezuje vse odgovorne kroge, tako zdravstvo, prosveto, kumuno, okraj kot republiko, da spoznajo nujnost tega velikega dela in podpro odbor, ki brez pomoči ne bo mogel izvesti te velikopotezne akcije.

najbolj optimistična pričakovanja, saj se je na podlagi vsega naštetega uvrstil v vrsto najmodernejših lokalov v občini.

Praznično vzdušje, ki se je čutilo vse dopoldne, se je s prihodom povablencev: predstavnikov raznih družbenih in političnih organizacij ter nekaterih tovarn, še posebno okrepi. Mnogi, zbrana pred vhodom v novo trgovino, je z zanimanjem sledila govoru predsednika delavskega sveta trgovskega podjetja »Napredek« — tov. Komatarja, ki je najprej v imenu podjetja pozdravil navzoče, nato pa v izčrpnem poročilu seznanil prisotne z nekaterimi najvažnejšimi podatki. Iz poročila je bilo razvidno, da je investitor vložil v adaptacijo poslopja preko 8,5 milijona dinarjev, da pa so pridobljeni prostori vredni vloženih sredstev. Za primerjavo in prikaz ekonomičnosti je bilo navedeno, koliko stane 1 m² opremljenega prodajnega prostora v no-

vogradnji, koliko pa v adaptiranem lokal. Tako je npr. najnižja cena za 1 m² opremljenega prodajnega prostora v novogradnji ca. 120.000 din (v Ljubljani celo preko 200.000 din) za 1 m² opremljenega prostora v pridobljenem lokal pa je stal komaj nekaj nad 70.000 din.

Po končanem poročilu predsednika DS je predsednik Sveta za blagovni promet ObLO Kamilo Marinc odprl novo trgovino. Direktor trgovskega podjetja »Napredek« Anton Repovž je povabil goste, naj si ogledajo trgovino in pomožne prostore: skladišča, pisarno in veliko

klet. Posebno navdušenje je izzvala oprema prodajalne, ki si je s svojo obliko, lepo izdelavo in okusno izbranimi barvami pridobila tudi priznanje prisotnih izvedencev — obrtnikov.

Takoj po končanem ogledu so novo trgovino napolnili do zadnjega kota tisti, katerim je namenjena, to je potrošniki, in tako najbolj očitno pokazali, kako na mestu je bilo prizadevanje kolektiva podjetja »Napredek«, da razvijajočim se Radomljam izgradi sodoben trgovski lokal, ki bo sposoben postreči našega delovnega človeka tako, kot si to kolektiv želi.

Prometne nesreče

Količevo:

Dne 1. 5. 1963 ob 17. uri se je pripetila huda prometna nesreča na ostrem zavoju na Količevem, v neposredni bližini tovarne. Motorist Franc Kokalj s Krtine št. 7, delavec v Papirnici, je vozil svojo zaročenko Štefko Weit z Vira, Cojzova 8, z izposojenim motornim kolesom znamke BMW 500 ccm s precejšnjo hitrostjo po cesti Vir—Količevo in nazaj. Ne poseduje vozniškega dovoljenja in ni bil več upravljavanja tako zahtevnega motorja kot je BMW. Hotel se je pobahati, kako zna voziti in prav ta objestnost ga je pokopala.

Kokalj je bil tudi vinjen. Ko je vozil od Papirnice nazaj proti Viru, ni mogel izpeljati prvega ostrega ovinka in se je s hitrostjo 60 km na uro zaletel v steber betonske ograje, ki ga je odbil najprej v drugi steber v katerega sta oba priletela z glavami in obležala nezavestna na cesti, motorno kolo pa je vrglo 8 metrov naprej na drugo stran ceste. Oba sta dobila hude telesne poškodbe, pretres možganov, razbito lobanjsko dno in zlom drugih delov telesa. Motorist se je več dni boril s smrtjo, materialna škoda na motornem kolesu pa znaša preko 200.000 dinarjev.

Ta primer nam nazorno pove, kam nas lahko pripelje brezobzirna in objestna vožnja na javnih cestah. Zlasti pa nesrečam povsod botruje vinjenost, in je že skrajni čas, da je pri prometnih nezgodah ne bi več omenjali. Občani so priče neštetim takim in podobnim dejanjem, vendar nekaterih nesreče ne izpametujejo. Tudi ostre kazni uslužbencev LM ne zaležejo. Ali mora vzgojno vplivati res samo invalidnost in smrt?

Vir:

Istega dne ob 10. uri dopoldne je neznan motorist podrl na cesti 1/10 v bližini vrskega mostu 3-letno Ido Svetlin iz Domžal. Zlomil je otroku nogo, motorist in sopotnica pa sta se »junaško« odpeljala v neznan kljub temu, da sta videla ležati otroka na cesti. Obsojamo

primer motorista in smo trdno prepričani, da se bomo še kje srečali. Opis je prilično točen, znana je tudi znamka motornega kolesa »Prima NSU«, žal pa ni znana reg. številka. Opozarjamo vse uporabnike javnih cest, da budno bdijo nad vozniki, ki ogrožajo javni promet in si zapišejo registrske številke, ker je to edina možnost hitre izsleditve brezobzirnežev, ki so brez vsake srčne kulture.

Mengeš:

Dne 7. maja ob 15.30. uri se je pripetila hujša prometna nesreča na občinski cesti v Mengešu in sicer na betonskem mostu preko potoka Pšata na Ropretovi poti. Motorist Franc Levec iz Mengeša, Ropretova pot 13 se je z vso silo zaletel v osebni avtomobil, ki ga je upravljaval voznik Jože Mušič, kovač iz Loke pri Mengešu št. 92. Do nesreče je prišlo zaradi tega, ker je motorist vozil prehitro, povrh pa še po levi strani ovinka nepregledne ceste, voznik osebnega avtomobila pa je vozil pravilno po desni strani. Levec se je z vso silo zaletel v prednji del avtomobila in se hudo poškodoval. Materialna škoda je preko 250.000 dinarjev, vzrok nesreče: nepredvidna vožnja na nepregledni in ozki cesti.

10 LET ODDELKA GLASBENE SOLE V MENGEŠU

Ta jubilej bo proslavljene z naslednjimi prireditvami: 8. junija ob 20. uri svečana akademija v kino dvorani v Mengešu. 9. junija ob 15. uri v letnem gledališču v Mengešu koncert pevskih zborov osnovnih šol in nastop godb na pihalu. 10. junija ob 20. uri akademija v kino dvorani v Domžalah. 15. junija ob 19. uri koncert mladinskih godb na pihalu in pevskih zborov na trgu pred spomenikom NOB v Moravčah.

S programom, ki bo izvajan na akademiji v Mengešu pa bo glasbena šola že 2. junija gostovala v Lukavici in sicer ob 17. uri za mladino in ob 20. uri za odrasle.

Tovariš Komatar, predsednik delavskega sveta trgovskega podjetja »Napredek« pozdravlja Radomljane in povabljenе goste

Drzen roparski napad na gostilničarja z Dobena

Dne 10. V. 1963 so se pojavili na Dobenu nepoznani moški — bilo jih je pet. Ta skupina se je gibala po vasi od 9. ure dopoldne do 17. ure popoldne. Skupino so že dopoldne videli otroci, kako se skriva po grmovjih in opreza okrog hiš. Okrog 15.30 pa jih je nazadnje videla Jernejčeva starejša hčerka, ko so se skrili za grmom v bližini gostilne »RUCIGAJ« na Spodnjem Dobenu. Le-ta se je vračala iz šole. Zdelo se je ji sumljivi in je hitro stekla proti domu. Opazila je, da so šli za njo v isto smer. Teh 5 neznanec je prišlo okrog 15. ure v turistični dom »VILA« na Dobenu, kjer je stregel tega dne gostilničar Janez Herga, njegova hčerka pa je opravljala delo na vrtu. Postregel jim je z zahtevano pijačo in sicer vsakemu s pol deci ruma in steklenico piva. Popili so devet steklenic piva, rum in pojedli večji narezek tako, da je vse skupaj stalo nekaj čez 3000 dinarjev. Neznanci so nekaj časa sedeli na vrtu, potem pa so prišli v gostilniške prostore in se vsedli v posebno sobo. Okrog 17. ure pa so nameravali oditi in je gostilničar Herga zahteval plačilo. Ko je pisal obračun na list papirja, ga je eden od neznanec prijel za usta ter ga zbil na tla, drugi pa ga je s steklenico od piva tolkel po

glavi toliko časa, da so mu razbili lobanjo in je obležal v nezavesti. Storilci so ga pustili v takem stanju, izropali blagajno in zbežali čez njive v smeri proti gozdu. Sosedje so videli storilce, kako bežijo in so takoj zaslutili, da v gostilni nekaj ni v redu. Pritekli so v lokal in videli, da gostilničar leži v mlaki krvi na tleh. Hčerka Marija je očetu takoj nudila prvo pomoč, sedla na dvokolo in se odpeljala v Mengeš ter obvestila PLM. Organi LM so še isti večer ugotovili na podlagi dobro podanega opisa državljanov, kdo naj bi bili storilci. Varnostna služba jim je na sledi. Med storilci je tudi znani vlomilec, brezdelnež in potepuh Marjan Osterman, star 19 let, iz Trzina št. 147, ki je po vsej verjetnosti kolovodja. Vsi napadalci so poznani in bodo prav gotovo kmalu prišli v roke pravice.

Ker se bodo podobni primeri v letnem času verjetno še pojavljali, naprošamo občane, da o vseh sumljivih ljudeh takoj obvestijo postajo LM ali najbližjega milicijskega. Če bi bila v opisanem primeru LM obveščena ob 10. uri dopoldne, to je takrat, ko so sumljive tujce ljudje prvič opazili, potem smo prepričani, da do roparskega napada ne bi prišlo.

Motorizacija se nezadržno širi. Tudi v Moravčah je kljub slabim cestam vedno več motornih vozil, posebno motornih koles in mopedov, njihove lastnike pa je prizadevno AMD Moravčce povežalo v trdno organizacijo. Na sliki: revija motorizacije pred Zadrudnim domom

GLASBENI VEČER V DOMŽALAH

V ponedeljek, 15. t. m. so v kinodvorani v Domžalah nastopili najboljši solisti in manjše glasbene skupine Glasbene šole iz Domžal in njenih oddelkov iz Mengša, Dragomlja, Radomelj, Moravč in Krašnje. Sodeloval pa je tudi mladinski pevski zbor I. osnovne šole. Prvič so se domžalski publiko predstavili tudi najmlajši — cicibani, ki so prav lepo in ubrano zapeli tri pesmice in zanje prejeli navdušeno priznanje vseh poslušalcev. Vsi nastopajoči, tako solisti kot ansambli, so pokazali visok nivo znanja in obvladanja instrumentov, posebno pa so seveda ugajali »Veseli vandrovčiki« iz Mengša s svojimi domačimi vižami, domžalski kvintet in pa štirje Zupančiči. Zabavnih ansamblov nam torej ne bo manjkalo in prav je, da glasbena šola usmerja svojo dejavnost tudi v to smer. Poslušalci so bili z izvedbo celotnega programa zelo zadovoljni.

Zlato polje spomladi 1942

(Nadaljevanje)

Posebno je podivjal lukovski občinski komisar M. Kunej, ki je Srečovo mammo tepel po glavi celo s pištolo. Nato so jih odpeljali v Begunje. Razen enega so vsi prestali begunjska mučenja in internacijo.

Po tej akciji se je več požrtvovalnih aktivistov vključilo v Kamniško četo. Zlatopoljci pa kljub tej surovi akciji niso klonili. Da bi se zavarovali pred novimi presenečenji, so osnovali vaške straže, ki jih je vodil Jože Burja.

Konec maja se je na Zlatem polju zopet zadrževala Kamniška četa. Tu jo je obiskal komisar I. grupe odredov Lojze Kebe-Gregor Požar. Zanimal se je predvsem za politično delo v četi. Borci, ki so se v dotedanjih akcijah posebno izkazali, je sprejel v Partijo, mlajše partizane pa je povezal v SKOJ. S četnim štabom je razpravljal o vojaški aktivnosti in skupaj so izdelali načrt bližnjih akcij. Posebej je komisar Kebe zadolžil štab, naj čimprej osnuje bataljon.

Prvega maja so tudi nad Zlatim poljem zagoreli kresovi. Kamniška četa se je po prvomajskih akcijah premaknila na Osnovec v Tuhinjski dolini. Tu je 10. maja dosegla v spopadu z Nemci veliko zmago. Nato so se zopet premaknili na Zlato polje. Že nekaj dni po tem uspehu se je četa pridružilo toliko novih borcev, da so osnovali novi Kamniški bataljon z dvema četama. Prvi četi je bil kot glavno

operacijsko področje določen Crni graben, drugi pa Tuhinjska dolina.

Borci prve čete so sodelovali v vseh večjih bojih kamniškega bataljona, največ pa so se zadrževali v zlatopoljskih vaseh. Zlasti po zavzetju vehrmanške postojanke na Crnivcu 16. junija 1942 je četa osredotočila svojo aktivnost predvsem na cesto Domžale—Trojane. Skupaj z zlatopoljsko Narodno zaščito so izvršili vrsto sabotažnih akcij. Na cesto so podirali telefonske drogove in drevesa, postavljali so zasede in Nemci so se upali voziti po Crnem grabnu le v koloni, in še to po dnevi. Eno največjih akcij so izvršili v noči od 11. na 12. julij, ko so med Lukovico in Krašnje v dolžini enega km požgali vse telefonske drogove, zatrpali cesto z drevjem in minirali velenjski daljnovid visoke napetosti. Med akcijo se je partizanski zasedi približala policijska patrulja. Prišlo je do boja, v katerem so imeli Nemci dva mrtva in več ranjenih.

Ob vstopu v Tuhinjsko dolino in Crni graben so Nemci postavili opozorilne table z mrtvaško glavo in napisom: »Achtung! Bandengebiet. Nur im Geleit fihren!« To je bil lep dokaz nemške nemoči.

Nemci so pogosto hajkali, partizani pa so se jim, razen na Veliki planini, vedno brez žrtev izmuznili. Ta uspeh je še posebno pomemben, če vemo, da so Nemci za te hajke razpolagali s 93. in 171. rezervnim policijskim bataljonom, 322. Lan-

desschützen bataljonom, graničarskimi in žandarmerijskimi enotami ter gestapovci in da so za večje akcije pritegnili tudi vojsko z Gorenjske ali Štajerske. Edino v kamniškem okrožju so na vsem Gorenjskem uporabljali že v tej dobi tudi tanke. Neuspeh teh hajk pa je bil tako popoln, da je kamniški občinski komisar v svojem poročilu o razpoloženju prebivalstva zapisal, da je vsako propagandno delo nemogoče, ker uspehi na ruski fronti ne naredijo nobenega vtisa, če ljudje vidijo v bližini same neuspehe nemških enot, ki ne morejo odločno obračunati z »banditi«.

Ker so v vojaških akcijah doživljali Nemci le neuspehe, so izdelali načrt o požigu in izselitvi prebivalcev znanih partizanskih vasi. Da so se na Zlatem polju stalno zadrževali partizani, so Nemci dobro vedeli. O tem jih je obveščalo tudi nekaj izdajalcev, ki jih je uspel pridobiti občinski komisar Kunej. Tudi z aktivnostjo zlatopoljske Narodne zaščite so bili dobro seznanjeni. Kakor hitro so začeli Nemci groziti z izseljevanjem, so borci Kamniškega bataljona, ki so se dobro zavedali svoje dolžnosti do požrtvovalnih Zlatopoljcev, začeli postavljati v okolici ogroženih vasi zasede. Toda kljub vsem prizadevanjem, da bi preprečili požig in preselitev prebivalcev zlatopoljskih vasi, so močne policijske, vojaške in gestapovske enote 2. avgusta uspele kaznovati junaške Zlatopoljce za njihovo predanost NOB.

Iz Doba

V marcu in aprilu smo imeli kar dva zbora volivcev. Na prvem smo obravnavali družbeni plan in proračun občine za leto 1965. Občani bi želeli, naj se zbori volivcev sklicujejo že takrat, ko se plan sestavlja, da bi pri tem dajali svoje pripombe in predloge. Zbori, na katerih se pa občane samo seznanja z že postavljenim planom, pa ne dajejo občutka, da občan lahko pri sestavi plana svetuje oz. odloča, zato za take zборе ni tistega interesa, kot bi ga po svoji vsebini zaslužili.

Na tem zboru so občani izrazili nezadovoljstvo s trgovino, ki je zelo založena z različnimi alkoholnimi pijačami, manjka ji pa dostikrat mnogo predmetov za vsakdanjo rabo. Posebno bi želeli, da bi trgovina imela tudi nekaj železnine, da ne bi bilo treba hoditi v Domžale po vsak žebelj. Upamo, da bo novi poslovodja prislusnil željam potrošnikov, če hoče, da bo trgovina imela večji promet.

Tudi dimnikarska služba je, odkar jo je prevzel ljubljansko podjetje »Dimnik«, mnogo slabša, kar se je posebno pokazalo preteklo zimo, ko so občani

ni mnogo kurili, dimnikarja pa kljub prošnjam ni bilo od nikoder, pač pa računi prihajajo zelo, zelo redno, čeprav delo ni vselej izvršeno. Občani se tudi razburjajo nad cenami dimnikarskih uslug, saj so se dvignile v preteklem letu kar za 70%.

Poleg tega je bilo govora še o regulaciji Rače, vodovodu v Turnšah in okolici ter o odpravi higienskih nepravilnosti pri pitališču telet v Crnelem, vendar so to problemi, ki se obravnavajo na vsakem zboru volivcev, a se ne premaknejo z mrtve točke, kar je delno krivda tudi občanov samih, ki mnogo govore, kaj bi bilo treba, ne store pa dovolj, da bi se z akcijami zares začelo.

Drugi zbor volivcev pa je bil namenjen obravnavi volitev in določitvi kandidatov za občinsko, republiško in zvezno skupščino. Občani so kandidate dobro izbrali, saj so to mladi, napredni, delavoljni in zmožni ljudje, v katere imajo zaupanje. Zato smo prepričani, da bodo volitve dne 26. maja in 16. junija dobro izpadle.

DPM Domžale

Aprila letos je bil redni letni zbor Društva prijateljev mladine Domžale. Čeprav ima društvo še kar precej članov in je bilo poslanih mnogo vabil, je bila udeležba zelo skromna. V Domžalah je dosti mladine, ki jo vedno hočemo kritizirati, a ko nas kdo povabi, da bi ji pomagali, smo pa mlajši in nezainteresirani in nam je žal za eno urico prostega časa, ki bi jo posvetili našim mladim. Kljub maloštevilnim udeležencem občnega zbora pa je bil ta zelo živahen in ploden.

Iz poročil smo lahko videli, da je bilo društvo zelo delavno, saj je uspešno organiziralo več akcij kot: praznik dedka Mraza, pustovanje in še drugo. To društvo je eno redkih v naši občini, ki ni križem rok čakalo na dotacije, ampak je samo poskušalo dobiti denarna sredstva in jih potem uporabilo za naše otroke ob različnih prilikah. Izvoljen je bil novi 21-članski odbor, ki je sprejel vrsto lepih in težkih nalog v prid naši mladini. Eden največjih problemov, s katerimi se ukvarja DPM, je varstvo otrok. Ni prostorov, kjer bi naši malčki varno preživljali čas, ko so njihovi starši v službi, ali pa se pripravljali na pouk in delali domače naloge. Koliko naših otrok je prepričenih samim sebi, ko v odsotnosti staršev nimajo primerne nadzorstva. Takih otroci v šoli slabše napredujejo, da sploh ne govorimo o mladost-

nih prestopnikih. Z dobro organizirano mrežo varstvenih ustanov bi marsikateri problem, ki je povezan s tem, odpadel. Pa tudi naši očetje in mamice bi z lahkim srcem šli na delo in bi bila njihova storilnost večja in naša skupnost bi imela od tega dvojno korist. Take tako imenovane »negospodarske« investicije imajo zelo »gospodarski« učinek, da sploh ne govorimo o koristi v vzgoji naše mladine. Bodoči odbor se je obvezal, da se bo še nadalje trudil izboljšati slabo stanje, čeprav bo imel zelo težko delo, posebno še, če odgovorni ljudje ne bodo pokazali razumevanja za take probleme.

Novemu odboru želimo pri odgovornem in težkem delu veliko uspehov, vse pa, ki čutijo prijateljstvo do mladine in so pripravljeni pomagati ji, vabimo k sodelovanju, ker le s skupnimi močmi bomo nekaj dosegli.

POPRAVEK

V tretji številki našega lista, ki je izšla 25. marca t. l., smo na 8. strani pod naslovom »Nekaj misli o mladih prestopnikih« napisali: »Navajala jih je na izvrševanje tatvine C. D. s Količevega, Metelkova ulica, poznana tatica že od mladih let.« Nakuadno smo se prepričali, da nimamo nobenih dokazov za kakršnekoli njene delikte v mladih letih, zato ta del stavka kot neresničen preključujemo. **Odgovorni urednik**

Novice iz Mengša

V zadnjih dneh smo bili pričča rekonstrukcije cestne razsvetljave v Mengšu. Stare, že davno neprimerne luči so bile zamenjane z živosrebrnimi, ki cesto mnogo bolje razsvetljujejo kot nekdanje in je kraj dobil s tem v večernih urah čisto drugo podobo. Razveseljivo pa je tudi to, da se na novo ureja cestna razsvetljava tudi tam, kjer je dosedaj ni bilo.

*

12. maja je bil občni zbor Vodne skupnosti Cerklje—Vodice—Mengeš. O važnih problemih, ki so bili na dnevnem redu tega občnega zbora, bomo v naslednji številki obširneje poročali.

Občni zbor DITTS

Že pred časom so se člani člani društva tekstilnih inženirjev in tehnikov zbrali v Domžalah na VII. rednem letnem občnem zboru. Kot gost se je zbora udeležil prof. ing. Lindtner iz Ljubljane.

Dosedanji predsednik ing. Srečo Bergant je v svojem poročilu navedel uspehe podružnice v pogledu izobraževanja tekstilnih kadrov ter grajal neaktivnost posameznikov, ki so v preteklem obdobju pokazali premalo zanimanja za društveno življenje. Iz poročila tajnika Janeza Strojana je bilo razvidno, da šteje podružnica 70 članov ter druge društvene podrobnosti.

V diskusiji se je kot prvi oglasil ing. Lindtner ter uvodoma zaželel zboru v imenu Republiškega odbora in v imenu ljubljanske podružnice uspešno delo. Podrobneje se je dotaknil vprašanja šolanja kadrov na najvišjih ustanovah, to je na univerzi. Pomen izobraževanja je v tem, da se čim popolneje seznanimo s svojim delom ter ga teoretsko podkovani tudi praktično izvajamo. Ing. Lindtner je nadalje ponudil pomoč v predavateljih za posamezne teme, katere bi članke janske podružnice zanimale. O proizvodni problematiki je kot slednji diskutant govoril Janez Babnik, tehnični vodja »Vate« z Vira. Številne nove tekstilne tovarne, ki so bile zgrajene v zadnjem času širom po Jugoslaviji, nam vedno resneje nalagajo odgovornost za redno obratovanje in plasiranje gotovih izdelkov v sodobni in kvalitetni obliki na domači in inozemski trg.

Direktor »Induplati«, Kamilo Marinc je pretežni del svojih izvajanj posvetil vprašanju organizacije industrijskega oblikovanja po sodobnih metodah. Navzočim je podrobneje obrazložil od sedaj opravljeno delo na tem področju in uspehe, katere je požela prav tovarna »Induplati« z osvojitvijo novega načina dela.

Med Mengšem in Topolami so v zadnjem času odprli veliko gramoznico, iz katere kamioni dan za dnem odvažajo velike količine kvalitetnega gramozna na gradbišče novega letališča pri Brnikih. Razmisлити bi bilo treba, čemu bi ta gramoznica služila potem, ko bodo dela na letališču končana.

*

Po Mengšu se v zadnjem času mnogo govori tudi o ureditvi Prešernove in Gorenjske ceste. Ker pa so v razpravi še različne variante, nas zanima, za katero so se že ali se še bodo strokovnjaki odločili. Ureditev teh dveh cest pa se ne bi smela več dolgo odlašati!

V diskusiji so bila načeta še druga vprašanja, kot obstoj in delovanje občinskega DIT Domžale, vprašanje jour-fixov članov, organizacija predavanj in strokovnih sestankov in podobno.

Na predlog nadzornega odbora je bil sedanji odbor razrešen funkcij in so člani izvolili z javnim glasovanjem in akamacijo novi odbor, kateremu načeluje ing. Anton Matičič.

Uverjeni, da bo novi odbor uspešno opravljal postavljene naloge, so člani z zadovoljstvom zaključili poslovno leto svoje podružnice ter se udeležili skupne večerje, na katero jih je povabil stari odbor.

Občni zbor plavalnega kluba Domžale

Edini plavalni klub v naši občini je povabil 9. aprila svoje člane na redni letni občni zbor, kjer naj bi se poleg drugega pogovorili tudi o programu za bližajočo sezono in pa o gospodarskih vprašanjih v zvezi z vzdrževanjem največjega in najdragocenejšega objekta, kopališča. Kljub dolgem čakanju pa se ni zbralo toliko članov, da bi se občni zbor mogel vršiti. Moral je biti preložen. Najzanimivejše pri vsem tem pa je to, da so se pozivu odzvali skoraj samo starejši odborniki — neplavalci, medtem ko je bil od vseh številnih plavalcev navzoč samo en sam član. Ko pa se prične plavalna sezona, pa funkcionarji kluba vsako leto ugotavljajo, da je število aktivnih plavalcev zelo veliko, posebno tistih, ki reflektirajo na brezplačno vstopnico za vso sezono. Ali ne bi bilo prav, da bi tudi v mrtvi sezoni pomagali društvu, da se solidno pripravi na organizacijo dela in tekmovanja v dveh poletnih mesecih, kolikor pri nas traja plavalna sezona.

Delo »Svobode« v Dobu

V sezoni 1962-63 je Svoboda v Dobu uprizorila Jurčičevga Domna. Dvorana je bila že pred samim pričetkom predstave povsem zasedena. Ob takih prilikah se šele občuti, da je naša dvorana v Dobu v resnici majhna in tudi zelo skromno opremljena. Gneča v dvorani je ustvarjala nekakšno nelagodnost, zlasti za gledalce, ki so stali. Igralci so nas res pritegnili, tako da smo kar pozabili na slab zrak, mraz in otrple noge.

Mislím, da naše društvo ni pogrešilo, ko se je odločilo za Domna. Preprosti značaji in naraščajoča napetost dogajanja hitro in krepko pritegneta gledalce. Naš oder tudi ne dopušča množičnih scen ali zahtevnejših tehničnih stvaritev. Že nujno potrebne kulise povzročajo neverjetno gnečo na odru in za njim.

Naša igralska skupina je to delo predstavila preprosto in učinkovito; pritegnila je gledalce že na začetku, nato pa z vsakim dejanjem bolj, tako da nihče ni, kljub veliki gneči, zapustil dvorane pred koncem. Težko je reči, katero dejanje nas je najbolj prevzelo: mogoče tretje, ko zaplet doseže višek, ali pa četrto s svojim tragičnim koncem. Od značajev je bil najbolj originalen vaški berač, pa tudi nesrečna Meta je bila učinkovito podana. Tudi nas ni razočaral Domen, ki bi mogoče svoje dve lastnosti: sovrastvo in ljubezen še bolj poudaril. Glasbena spremljava je bila primerna.

Igra Domen je pokazala, da je zmotno mnenje, da odrska dela ne pritegnejo ljudi, da se je ta oblika preživela in da so zato take uprizoritve vse redkejše. Res, da take uprizoritve

nimajo več tiste moči, kot nekdanj, saj ima danes skoraj vsaka hiša radio, ponekod že televizor, najmočnejše nedeljsko razvedrilo pa je kino. Toda kljub temu ljudje radi gledajo resnične, žive igralce, ki nudijo svojsko doživetje.

Nedeljska prireditev je pokazala, da so ljudje že prav hrepeneli po njej. Vzrok, da so odrske predstave redkejše, je drugod. Težko je dobiti vztrajne igralce, dobiti primerno odrsko delo — mislim primerno igralcem, odru in današnji stvarnosti — ter istega realizirati. Danes ljudi vse močnejše vežeta služba in zaslužek in jih trgata od domačega kraja in življenja. Tako predstavljajo učenje vlog in skušnje ob večerih v resnici veliko breme. Ljudje odhajajo iz kraja in ni stalnih igralcev. Vsega tega gledalci ne vidijo, zato je njihov končni aplavz edino priznanje in plačilo igralcu.

S takimi in še drugimi težavami se srečuje naše društvo. Nedeljska igra ni bila edina letošnja prireditev Svobode. V januarju je priredila Veseli večer s prizori iz Zupanove Micke, učenci osnovne šole (8. razred) pa so dvakrat uprizorili Rdečo kapico. Prav ta prireditev nas potrjuje v upanju, da bomo tudi v bodoče imeli v našem kraju dober igralski kader.

Kakšnega novega dela v tej sezoni verjetno ne bo več. Letos smo tudi v toliko na slabšem, ker ni gostovanj igralskih družin iz drugih krajev, dočim jih je bilo lansko leto obilo. Morda je bil temu vzrok mraz. Upajmo, da domača Svoboda ne bo samo ponovno uprizorila Domna, ampak nam bo v bodoče priredila še več prijetnih nedeljskih popoldnevov.

O šoli v Šentožboltu

O šolski stavbi v Šentožboltu pred desetimi leti nismo mogli govoriti. Pouk se je vršil v sobi, ki ni imela za to niti najosnovnejših pogojev. Zelenje in potrebe po novi stavbi so končno le prodrle tako daleč, da so o tem začeli razpravljati tudi na merodajnih mestih.

Kmalu so bili tu načrti in lokacija. Domačini so želeli, da bi dobili v stavbi še dvorano, za sestanke in prireditve. S tem predlogom niso uspeli, bili pa so kljub temu zadovoljni, ker so videli, da raste na poboduju na levi strani ceste lepa, moderna stavba. Tudi sami so marsikaj prispevali. V dveh letih je zrasla stavba, ki pa je na zunaj bolj predstavljala sanatorij, kot šolo. Otroci so z veseljem vstopili v novo šolo, domačini in tujci so jo občudovali. Toda pregovor pravi: »Ni vse zlato, kar se sveti«. To se je izkazalo tudi v tem primeru.

Prostor v stavbi je zelo neracionalno izkoriščen. Razred, in ta je samo eden, je za učence prevelik, saj je dolg preko 11 metrov. V njem je naravna in umetna osvetlitev pravo razkošje. Okna so na levi in desni strani, kar še bolj pripomore k temu, da je že itak prevelik razred tako mrzel, da učenci ne zdržijo v klopeh ves čas pouka. Poleg delavnice za tehnični pouk, pisarne in sanitarij ni drugega prostora, ki bi bil namenjen šolarjem. Pogrešamo prostor, kjer bi se pripravljala malica za učence. Šola nima kleti, stanovanja niti najmanjše šrambe.

Splah pa poleg vsega obstaja vprašanje, kako dolgo bo še lahko stavba služila svojemu namenu. Vzdrževanje veliko stane. Učencev pa je zdaj samo še 28, tako da se za vse skupaj vrši pouk samo dopoldan. Tega ljudje ne pomnijo,

odkar je šola. Deloma je vzrok to, da je precej učencev višjih razredov odšlo v šolo na Brdo, deloma pa tudi to, da so družine s tremi ali več otroki čedalje redkejše. Res je, da se zaradi učencev nižjih razredov tu šolanje ne more opustiti, za-

vedati pa se moramo, da so izdatki na učenca v primerjavi z večjimi šolami precej višji. Na to bi morali računati tudi pri gradnji, saj bi bila stavba lahko manjša a bolj ekonomično urejena.

Center za socialno delo

Že pred časom je bilo v OP postavljeno vprašanje, zakaj v naši občini še nimamo centra ali zavoda za socialno delo. Poskrbeli smo za odgovor pristojnega ObLO Domžale in ga posredujemo bralcem:

Leta 1961 je ZIS sprejel priporočilo o ustanovitvi centrov za socialno delo kot samostojnih strokovnih služb za socialno varstvo. S tem priporočilom naj bi ljudski odbori ustanavljali centre za socialno delo, seveda pa morajo biti pred tem dani vsi pogoji, tako materialni kakor tudi kadrovski in finančni.

Center za socialno delo naj bi se prilagodil konkretnim razmeram v komuni in temu prilagodil tudi organizacijsko strukturo in kadrovske sestavo. Pri prilagajanju svoje aktivnosti potrebam, naj bi si center za socialno delo zastavil predvsem naslednje splošne naloge:

1. Center naj bi analiziral socialna vprašanja v komuni, odkrival njihove vzroke, predlagal pristojnim organom ukrepe za njihovo rešitev in odpravo, ter sklepe in druge akte, ki so za to potrebni. Na podlagi proučevanja socialne problematike, naj bi center sodeloval z usreznimi činitelji pri pripravljanju programov za razvoj socialnega varstva v komuni.

2. Center naj bi prevzel strokovne zadeve s področja skrbništva, katere do sedaj opravlja po zakonskih in drugih predpisih upravni organ ObLO.

3. V delovno področje centra spada tudi reševanje drugih socialnih vprašanj varstva posameznih kategorij državljanov in individualno reševanje zadev, ki se tičejo posameznikov, kot so: stari, defektni, alkoholiki in drugi, skratka vsem, katerim je potrebna posebna pomoč.

4. Kot strokovna služba na področju komune naj bi center za socialno delo sodeloval s krajevnimi in stanovanjskimi skupnostmi, z delavskimi sveti, šolami, zdravstvenimi zavodi, družbenimi organizacijami, s socialnimi delavci v gospodarskih organizacijah in zavodih. Pomagal jim bi pri razvijanju dejavnosti na socialnem področju in pri reševanju konkretnih socialnih primerov.

Preden pa naj bi se ustanovil tak center, pa morajo kakor smo že omenili, biti dani vsi materialni pogoji. Naša občina kot celota je res industrijsko razvita, vendar pa finančno ni tako močna, da bi bila sposobna kriti vso kurativno in tudi preventivno dejavnost takega

centra. Danes upravni organ ObLO rešuje v glavnem samo kurativne naloge, ker za preventivno delo primanjkuje finančnih sredstev, primernih prostorov, a v glavnem primanjkuje strokovnega kadra kot so to diplomirani socialni delavci, psihologi in pedagogi. Poleg teh pa primanjkuje aktivistov v tovarnah, stanovanjskih in krajevnih skupnostih in drugih družbeno-političnih organizacijah, ki bi s svojim aktivnim delom pomagali reševati socialne probleme.

Za ustanovitev takega centra pa mora biti tudi razumevanje ne samo občinskega ljudskega odbora, temveč tudi gospodarskih organizacij, katere bi morale prispevati potrebna finančna sredstva v namenski sklad.

Socialno delo ni samo delo določenih institucij, temveč je delo vseh nas oziroma celotne družbe. Na žalost pa danes ugotavljamo, da se s problematiko socialnega varstva ukvarja v glavnem samo upravni organ ObLO in zdravstveno patronažni center, kar pa je vsekakor premalo za uresničitev ustanovitve centra za socialno varstvo. Opisani razlogi so vzrok, da v občini Domžale še nimamo centra za socialno delo.

SOS SOS SOS SOS
IHANSKA CESTA
SOS SOS SOS SOS

pa tudi nekatere druge so v kritičnem stanju!!!

Cestarji — kje ste?

Kje je material za posipanje?

V posebni številki Občinskega poročevalca smo brali, da je v cestnem skladu 12.252.000 din občinskih sredstev, poleg tistih, ki dotekajo direktno. Odgovorni — občani pričakujejo dejanj!!!

NOV REKORD DOMŽALSKIH ZAPORNIC

Ko je v torek, 14. maja zvečer velika množica Domžalčanov na glavnem trgu pričakovala prihod zvezne štafete mladosti, so se zapornice tik pred nosilci štafetne palice zaprle in ostale zaprte celih enajst minut. Tekalci so se v tem času lahko pošteno odpoteli, čakajoči pa so z živahnimi pripombami »pozdravljali« novi rekord domžalskih železničarjev.

Brez pobud in brez kakršne koli pomoči se v Domžalah razvija nova, za mladino koristna in privlačna športna panoga — kotalkanje. Zadnje nedeljo dopoldne je vadilo na asfaltni plošči v domžalskem športnem parku že kakih 50 mladih kotalkarjev, med katerimi bi nekateri ob sistematičnem vodstvu prav gotovo lahko dosegli še lepe uspehe. Ker so tudi starši izrazili željo, da bi njihovi otroci trenirali pod strokovnim vodstvom bi bilo prav, da bi občinska zveza za telesno kulturo prizadevnost te mladine podprla in ji omogočila, da se organizira. Dobre volje ne manjka

Start košarkarjev

Pet ekip Hrvaško-Slovenske lige in pet prvoplasiranih iz lanske letošnje I. lige se poteguje letos za naslov prvaka republike. Naše košarkarje čaka v tem tekmovanju trdo delo in plama v sredini lestvice bo zanje uspeh.

Podatki z dosedanjih tekem:

ASK »TIVOLI« : DOMZALE
74 : 60 (38 : 28)

Ze v prvem kolu sta se pomerila lanske letošnja rivala za prvo mesto. V tej derby tekmi so se igralci ASK »Tivolija« revanžirali gostom iz Domžal za lanske letošnje poraza v ligaškem tekmovanju. Igra je bila hitra in dinamična. Izenačeni ekipi dobrih igralcev »Tivolija«, ki so diktirali ostro igro, se prva petorka Domžal ni mogla upirati. Tivoli je s pogostimi menjavami pošiljal na igrišče vedno sveže in dobre moči in je tako lahko uveljavil svoj sistem igre. Prva tekma je pokazala, da bo tudi pri Domžalah potrebno usposobiti rezervne igralce za igro v polju in ne le za »pozdravljanje«.

DOMZALE : ILIRIJA
70 : 62 (33 : 35)

V tej tekmi so se košarkarji Domžal prvič predstavili domačemu občinstvu. Zato jim ni zameriti, da so v tipični prvenstveni — borbeni tekmi, v začetku mnogo grešili. Domača ekipa je zlomila odpor žilavih gostov, ki so se odlikovali z ostrim in odličnim startom v 16. minuti d.ugega polčasa, ko je povedla z osmimi točkami razlike in te prednosti ni izpustila več iz rok.

Domžale: Rojs 25, Brumen 25, Dolžan 7, Hočevar 8, Grilj 2, Mazgon 2.

Ilirija: Senčar L. 20, Senčar P. 15, Eržen 7, Velkovrh 7, Suster 3, Bajc 4, Zajc 4.

SLOVAN : DOMZALE
68 : 58 (32 : 27)

Slovan, pretendent za prvo mesto, je imel na domačem igrišču precej dela, preden je ukrotil goste iz Domžal. Glavni oreh jim je bil visoki Hočevar, katerega še ekipa Domžal ne zna vedno izkoristiti. Glavno breme v startu na žogo pod svojim in nasprotnim košem so nosili centri, dočim zunanji igralci Domžal niso izkoristili svojih kvalitete in tako se je tekma končala s pričakovano, toda nizko zmago Slovana.

Slovan: Slana 4, Strehovec 9, Škerjanc 6, Zernik 2, Peterka 23, Brišnik 8, Oblak 12, Strazar 4.

Domžale: Brumen 7, Rojs 12, Dolžan 10, Grilj 12, Hočevar 16, Štiftar 1.

LESONIT : DOMZALE
63 : 61 (31 : 33)

Tradicija se je ponovila in Domžalčani so odšli iz Ilirske Bistrice brez točk. Dopustili so domačinom, da so jim odvzeli naskok osmih točk in skoraj izenačili rezultat ob odmoru. V drugem delu igre sta se ekipi devetkrat izmenjali v vodstvu. Lesonit je bil v finišu boljši. Domžalčani so zelo slabo izvajali proste mete, od izvajanih 34 prostih metov so jih realizirali le 14. Tudi zunanji igralci so zatajili, tako da je glavno breme ležalo na centrih, Hočevarju in Dolžanu.

Domžale: Grilj 2, Brumen 11, Dolžan 16, Hočevar 30, Rojs 2.

Lesonit: Grilj 23, Snidrščič 6, Stemberger 12, Lenarčič 12, Šuštar 8, Ziberna 2.

DOMZALE : BRANIK
57 : 56 (27 : 27)

Borbeni gostje iz Maribora so želeli ponoviti lanske letošnje podvig sredi Domžal, kar bi jim skoraj uspelo. Tekma je bila izrazito prvenstvena, zato je bilo tudi mnogo napak pri igralcih obeh moštev. Ž izredno borbenostjo in bodreniem domačega občinstva je Domžalčanom uspelo v zadnjih minutah igre spremeniti poraz v zmago. Kljub slabemu sojenju bi bilo priporočiti domači ekipi, da ugovarjanje, čeprav upravičeno, lahko celotno moštvo stane zmago. Naj bi bili tehnični napaki domačinov prvi in poslednji v tem prvenstvu.

Domžale: Dolžan 4, Brumen 14, Rojs 16, Grilj 3, Hočevar 18, Štiftar 2.

Branik: Rostaher 8, Košar 1, 10, Košar II, 4, Berguč 16, Ogrizek 4, Sajovic 6, Šerbel 8.

Sport med kolektivi

V mesecu aprilu se je v prostorih SZDL v Domžalah odvijalo moštveno prvenstvo kolektivov v šahu. Sodelovali so naslednji kolektivi: »Papirnica« Količevo, Toko, Melodija, Usnjarec in Združena kemična industrija. Za vsako moštvo je nastopilo 6 šahistov. Najboljša ekipa, ki je zbrala skupno 20 točk, je bilo moštvo Papirnice Količevo v postavi: Vavpetič, Laznik, Sonc, Milič, Koncilja in Jelovšek.

Drugo mesto z 18 točkami je osvojilo moštvo kolektiva Toko pred Melodijo Mengeš s 15 točkami.

V počastitev 1. maja — praznika delovnih ljudi — je orga-

nizirala komisija za delavske igre pri Občinskem sindikalnem svetu strelsko prvenstvo z zračno puško za moštva in posameznike v prostorih kina »Induplati«.

Deset tričlanskih ekip se je potegovalo za prvo mesto v tekmovanju z zračno puško — 20 strelav na nove tarče. Najboljša je bila ekipa Mlinostroja v postavi Krajšek, Kržan, Kokalj, ki je s 496 krogi sigurno osvojila prvo mesto. Sledi ji Induplati I 482, Papirnica I 411, Toko 408, Lip I 403, Induplati II 393, Papirnica II 369, Trak 327, Lip II 299, Partizan Mengeš 280 krogov.

Na tekmovanju sta sodelovali tudi dve ženski ekipi. Zmagala je ekipa Papirnice v postavi Milena Bergant, Branka Srebotnjak in Draga Kožar, ki je v tekmovanju z zračno puško — 10 strelav, zadela 187 krogov. Druga je bila ekipa Induplati s 96 krogi.

Prvo mesto med posamezniki — zračna puška 20 strelav, je osvojil Krajšek (Mlinostroj) 172 krogov, slede mu Kržan (Mlinostroj) 171, Simic (Induplati) 164, Pleško (Papirnica) 162, Rihtar (Induplati) 161 krogov in drugi.

Zenske so izstrelile 10 strelav z zračno puško in prve štiri so dosegle naslednje rezultate: Bergant (Papirnica) 69, Husič (Induplati) 63, Srebotnjak (Papirnica) 56 krogov.

Pet sindikalnih šahovskih ekip se na šestih deskah vsak ponedeljek v dvorani SZDL v Domžalah poteguje za naslov najboljših ekipe med kolektivi naše občine.

Nekaj rezultatov:
Papirnica Količevo : »Toko« 4,5:1,5

»Toko« : Melodija 3,5:2,5

Papirnica Količevo : Usnjarski tehnikum 6:0

Melodija Mengeš : Zdr. kem. industrija 6:0

Sindikalna namiznoteniška ekipa »Papirnice Količevo« se je plasirala v tekmovanju za »Pokal Jugoslavije« med osem najboljših v ljubljanskem okraju.

Za prehodni pokal v namiznem tenisu Papirnice Količevo so se potegovali tri ekipe, in sicer: Papirnica Količevo in dve ekipe Usnjarca. Zmagala je ekipa Papirnice in osvojila prehodni pokal »Dneva mladosti«.

NAMIZNI TENIS

Občinska zveza za telesno kulturo je razpisala moštveno prvenstvo občine in tekmovanje za pokal SFRJ v namiznem

tenisu. Organizacijsko je Papirnica Količevo v prostorih kina »Induplati« dne 11. IV. tekmovanje odlično izvedla.

Sodelovalo je 10 ekip s po tremi člani in sicer Induplati, Rova, Mengeš, ObZTK, dve ekipe Usnjarca in štiri ekipe Papirnice Količevo. Zmagala je Papirnica I. v postavi Kosmina Dušan, Stražar Marjan in Kožar Janez, ki je v finalu premagala z rezultatom 5:4 drugo ekipo Papirnice, za katero so nastopili Vavpetič Vid, Deisinger Milan in ing. Mežan Janez.

Ekipa Papirnice Količevo I je bila na okrajnem tekmovanju za pokal SFRJ izločena od odlične ekipe Kemičar Hrastnik z rezultatom 5:4.

Prvi v Radentheinu

Preko prelaza Podkoren in mimo Beljaka je vodila pot domžalske košarkarje na mednarodni turnir v Radentheinu na Koroškem. Prireditelji, četrto plasirana ekipa v prvenstvu Avstrije, so nas gostoljubno sprejeli. Na turnirju so sodelovali še trenutno prvoplasirana ekipa »Union Kuenring« z Dunaja ter prvak Bosne in Hercegovine, ekipa »Borca« iz Banjaluke.

Turnir se je odvijal v znamenju prijateljstva in borbe za prestiž košarkarskega športa dveh sosednjih držav. Ravno ekipa Domžal, okrepljena z visokim igralcem Olimpije — Matijo Dermastjem je uspela osvojiti prvo mesto na tem kvalitetno močnem turnirju. Tako so naši košarkarji uspešno zastopali svojo domovino in afirmirali svoj kraj v tujini!

V prvi tekmi turnirja so premagali Domžalčani prireditelja — ekipo WSG Radenthein z rezultatom 59:55 (29:26). Tekma je potekala v znamenju dvoboja dveh visokih igralcev, gosta domžalske ekipe Dermastja in dva metra visokega ameriškega študenta v Radentheinu Filhuwiederja. Dermastja je imel več rutine in dobro pomoč v Hočevarju. Ekipa Domžal v začetku tekme pridobljene prednosti ni izpustila iz rok vse do konca tekme.

Domžale: Grilj 6, Hočevar 7, Rojs, Mazgon, Brumen 9, Dermastja 34, Lap, Sršen, Štiftar 5.

Radenthein: Kifer 18, Filhuwieder 21, Horst 9, Ottmann 1, Drumel Walter 4, Orel 2.

V drugem kolu sta se srečala oba jugoslovanska predstavnika med seboj. »Borca« iz Banjaluke je hitra borben toda na momente preostra ekipa. Na tej tekmi sta se noškodovala Brumen in Hočevar. Glavno breme je padlo na visokega Dermastja, ki je izvajal rekordno število kazenskih metov — 26. Domžale so zmagale z rezultatom 69:66 (35:28).

Domžale: Grilj 10, Rojs 9, Hočevar 4, Dermastj: 50, Brumen 11, Štiftar 5.

Borac: Tasić 5, Zelić 25, Crnić 14, Trajkovski 20, Prokuška 4. Zadnja tekma turnirja med Domžalami in »Union Kuenring« je odločala o zmagovalcu turnirja. Kljub temu, da smo pričakovali enakovredno borbo, so Domžalčani z odličnim štartom praktično pregazili nasprotnika. Tudi pričakovanega dvoboja dveh dvometrašov.

Dermastje in Homeirja ni bilo, ker je bil naš gost odlično razpoložen. Domžale so visoko zmagale 61:49 (37:34).

Domžalčani v napadu

Domžale: Grilj 4, Rojs 10, Hočevar 5, Dermastja 28, Brumen 11, Štiftar 5.

Union Kuenring: Homeier 5, Groer 14, Jelanko 17, Zeimann 4, Kirumayer 4, Mayer 2, Hirschl 6.

Iz Radentheina je odpotovala naša ekipa preko Celovca mimo Gosposvetskega polja v Gradec. Tu so naši odigrali tekmo z reprezentanco Štajerske. Utrujenji od poti se niso mogli zoperstaviti razigranim reprezentantom in so srečanje izgubili z rezultatom 94:87. Svojo vlogo pa sta odigrala tudi slaba sodnika.

Domžale: Grilj 10, Rojs 19, Dermastja 40, Brumen 4, Štiftar 14.

Štajerska: Seiler 4, Schröttnner 4, Schiruhofner 18, Schopper 7, Norbachsch 16, Matz 25, Krautchwil 6, Stryech 14.

IN SE ENA ZMAGA DOMŽALSKIH KOŠARKARJEV

Domžale : Ljubljana
65 : 43 (30 : 18)

Z dobro igro in dragoceno zmago so Domžalčani tudi tokrat razveselili številne gledalce. Gostje iz Ljubljane, lanskeletni člani slovensko-hrvatske lige, so bili le prvih deset minut enakovredni nasprotnik, v nadaljevanju zanimive igre pa so morali kloniti boljšemu nasprotniku.

Domžale: Brumen 16, Grilj 11, Dovžan 13, Hočevar 23.

Štafeta mladosti v Domžalah

Štafeta mladosti, ki jo vsako leto organizira Zveza mladine Jugoslavije je v večernem mraku 15. maja prispela v Domžale, kjer jo je na glavnem trgu pozdravila velika množica Domžalčanov.

Lep in pester kulturni program, ki so ga izvajali učenci domžalskih šol je bil darilo mladine Titu za rojstni dan, iskrene čestitke, izrečene ob tej slovesnosti pa izraz želja vseh občanov. Lokalna štafeta naše občine, ki se je v Domžalah priključila glavni, je prinesla pozdrave in najlepše želje tovarišu Titu z vseh naših šol, od vseh naših otrok.

Štafeta je v Domžalah prenočila, naslednje jutro pa je ob navzočnosti velike množice mladine in občanov nadaljevala pot proti Štajerski.

Že v torek popoldne pa je šla skozi Mengeš in Trzin medobčinska štafeta, ki je pričela svojo pot na vrhu Grintavca. Tudi tej štafeti so mengeški pionirji pripravili lep sprejem.

Na sliki: Nosilec štafetne palice v spremstvu športnikov, članov TVD Partizan, prihaja k tribuni, kjer bo palico predal v varstvo zastopniku občinskega komiteja mladine.

II. POTROŠNIŠKI SEJEM V DOMŽALAH

od 20. do 28. julija 1963